

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato: 14. december 2012

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

JET/ J.nr. 2012-8777

**Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 28. november 2012 følger hermed socialministerens endelige svar på spørgsmål nr. 65 (SOU Alm. del).
Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).**

Spørgsmål nr. 65:

"Ministeren bedes kommentere artiklen: "Ventetiden slider" fra Nordvestnyt den 27. november 2012, samt tage stilling til om hun mener, at kommunen lovligt kan afvise samarbejdet med DUKH. Endvidere bedes ministeren tage stilling til, om hun vil indføre et sagsbehandlingsloft."

Svar:

Det fremgår af artiklen "Ventetiden slider", at der er tale om en sag, der er anket til det sociale nævn. Jeg vil derfor kun udtale mig helt generelt og understrege, at en borger skal have den hjælp, vedkommende har behov for og efter lovgivningen har krav på. Kommunen har pligt til at foretage en konkret, individuel vurdering i den enkelte sag. Det fremgår af servicelovens formålsbestemmelse i § 1, stk. 3, 2. pkt., at hjælpen skal tilrettelægges på baggrund af en konkret og individuel vurdering af den enkelte persons behov og forudsætninger og i samarbejde med den enkelte

Formålet med DUKH er at bidrage til at styrke retssikkerheden for mennesker med handicap ved blandt andet at yde gratis rådgivning og vejledning i enkeltsager. Rådgivningen er uvildig, hvilket betyder, at DUKH ikke må tage part i de sager, de inddrages i. DUKH kan derfor heller ikke agere som bisidder eller repræsentant for en borger, men skal stræbe efter at rådgive såvel borger som kommune om, hvordan samarbejdet bedst kommer til at virke.

Det er min opfattelse, at samarbejdet mellem DUKH og kommunerne generelt er godt på grund af DUKHs status som uvildig konsulentordning, og at kommunerne gerne samarbejder.

For så vidt angår sagsbehandlingstider på det sociale område, er det udtrykkeligt fastsat i retssikkerhedslovens § 3, stk. 1, at kommunalbestyrelsen skal behandle spørgsmål om hjælp så hurtigt som muligt med henblik på at afgøre, om der er ret til hjælp og i så fald hvilken.

Reglen skal på en ene side imødekomme borgerens rimelige ønske om at få svar hurtigt og på den anden side sammenholdes med lokale prioriteringer af, hvordan de samlede ressourcer bedst anvendes.

Kommunalbestyrelsen skal endvidere efter § 3, stk. 2, på de enkelte sagsområder fastsætte frister for, hvor lang tid der må gå fra modtagelsen af en ansøgning, til afgørelsen skal være truffet. Fristerne skal offentliggøres. Hvis fristen ikke kan overholdes i en konkret sag, skal ansøgeren skriftligt have besked om, hvornår ansøgeren kan forvente en afgørelse.

Det kan være meget belastende for de involverede, hvis et sagsforløb bliver meget langt. Det er min opfattelse, at kommunerne i deres arbejdstilrettelæggelse løbende må fokusere på, at sagsbehandlingstiderne holdes kortest muligt, så eksempler på meget lange sagsbehandlingstider så vidt muligt undgås.

På visse områder, hvor der kan være umiddelbar risiko for overgreb mod vores allersvageste, kan det dog være nødvendigt at fastsætte regler om, at der altid skal handles inden for en meget kort frist. Derfor lægger jeg i udspillet om en samlet indsats til beskyttelse af børn mod overgreb op til et lovkrav om, at alle underretninger med bekymring for børn skal vurderes inden for 24 timer.

Karen Hækkerup

/ Hanne Stig Andersen